

Rigsdagens Forhandlinger om dette Lovforslag findes i Rigsdagstidenden for 1886—87, Landstingets Forhandlinger Sp. 417—21, 477—504, 930—55 og 1057—99, Folketingets Forhandlinger Sp. 1725—71, 3378—93 og 3396—3436, Tillæg B. Sp. 195—208, 1634—42 og 1959—60 og Tillæg C. Sp. 127—30 og Rigsdagstidenden 1887—88, Folketingets Forhandlinger Sp. 57, 529—44, 3023—95, og 3278—80, Landstingets Forhandlinger Sp. 1044—80, og 1373—95, Tillæg A. Sp. 2257—60, Tillæg B. Sp. 407—28 og Tillæg C. Sp. 123—28 og 855—56. En af Grundene til, at man ved Lovforslagets endelige Vedtagelse ikke naaede udover Underholdsspørgsmaalet, var, at der var stærke Ønsker om saa hurtigt som muligt at faa gennemført de meget betydelige Forbedringer af Børnenes økonomiske Kaar, som Lovforslaget medførte, og at man befrygtede, at Forhandlingerne om de videre-gaaende Retsvirkninger vilde berede Forslaget Gennemførelse for store Vanskeligheder. Denne Betragtning har saaledes fundet Udtryk i Folketingsudvalgets Betænkning af 23. Marts 1887, jfr. Rigsdagstidenden 1886—87, Tillæg B., Sp. 1633—34 samt sammes Sp. 1641—44, hvor der tillige findes aftrykt en Skrivelse til Udvalget fra Styrelsen for „Dansk Kvindesamfund“ angaaende de Ønsker, der fra dettes Side næredes med Hensyn til Lovgivningen om Børn udenfor Ægteskab. I Rigsdagssamlingerne 1888—89, 1889—90, 1890—91 og 1891—92 blev der fra privat Side i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Uægtebørns Retskrav, hvilke Forslags Hovedindhold var Gennemførelsen af en pligt-mæssig Opgivelse af Barnefaderens Navn og Indførelse af Ret for Barnet til at bære Faderens Navn samt en vis Arveret efter Faderen. Intet af disse Forslag naaede dog frem til 2den Behandling. Forslagene findes i Rigsdagstidenden for de nævnte Samlinger, Tillæg A. henholdsvis Sp. 2209—12, Sp. 1981—84, Sp. 1873—76 og Sp. 1977—80. I Foraaret 1906 indsendte „Dansk Kvindesamfund“ til Justitsministeriet et af et nedsat Udvalg udarbejdet Udkast til Forslag til Lov en ugift Moders og udenfor Ægteskab født Barns Retsstilling, i hvilket Udkast der bl. a. var optaget Bestemmelser sigtende til Indførelse af en pligt-mæssig Opgivelse af Barnefaderen. Allerede forinden var Justitsministeriet dog gaaet i Gang med Forberedelserne til en Revision af den herhenhørende Lovgivning. Det Forslag, Justitsministeren forelagde for Rigsdagen i Rigsdagssamlingen 1906—07, indeholdt ikke Bestemmelse om pligt-mæssig

Opgivelse af Barnefader; derimod indeholdt Forslaget en anden vigtig Bestemmelse vedrørende Barnets almindelige Retsstilling, idet der ved Forslagets § 3 var tillagt Børn udenfor Ægteskab Arveret efter Faderen som Ægtebarn, dog under Forudsætning af, at Barnet ikke var avlet ved Ægteskabsbrud, at Faderen ikke efterlod sig Ægtebarn ældre end det udenfor Ægteskab avlede, og at Moderen ikke tidligere udenfor Ægteskab havde avlet Barn med nogen anden end den nu udlagte Fader. Denne vigtige Bestemmelse blev med forskellige mindre væsentlige Ændringer vedtaget enstemmigt i Folketinget sammen med den øvrige Del af Lovforslaget. I Landstinget viste der sig imidlertid nogen Modstand mod Bestemmelsen, og et Flertal af det af Tinget nedsatte Udvalg fremsatte et i Udvalgsbetænkningen nærmere motiveret Forslag om at stryge Bestemmelsen, jfr. Rigsdagstidenden for 1907—08, Tillæg B. Sp. 2065—84, og ved Forslagets anden Behandling vedtoges det med 29 Stemmer mod 24 at lade Bestemmelsen udgaa. Samtidig udstemtes en af Folketinget indsat Bestemmelse om fuldstændigt Bortfald af de særlige Regler om Hemmeligholdelse af Navnet paa Mødre, der føder paa Den kongelige Fødselstiftelse.

Den ulige Behandling af Børn udenfor Ægteskab i Forhold til Ægtebørn, som Lovgivningen stadig opretholder, har under de herom førte Forhandlinger stedse fortrinsvis været begrundet med Hensynet til Beskyttelsen af Ægteskabsinstitutionen. Det hævdes, at en Forskel i Retsstillingen er en nødvendig Konsekvens af Retsordenens Anerkendelse af Ægteskabet som den eneste sædelige og retlig anerkendte Kønnsforbindelse, idet man gennem en Ligestillen af Frugten af de løse Forbindelser med Børn avlede i Ægteskab netop til en vis Grad vilde legalisere de løse Forbindelser. I hvert Fald formenes det, at en Ophævelse af Forskellen i den retlige Stilling, der maatte opfattes som et Udtryk for, at Retsordenen saa mindre strengt paa de ulovlige Kønnsforbindelser, vilde undergrave Ægteskabsinstitutionen og medføre Fare for en Forøgelse af de ulovlige Kønnsforbindelsers Antal.

Ifølge de foreliggende statistiske Oplysninger udgør Antallet af Fødseler udenfor Ægteskab en meget betydelig Procent af samtlige Fødseler. I Femaarsperioden 1926—30 var Antallet af levendefødte udenfor Ægteskab gennemsnitlig 109 pro mille af samtlige levendefødte. For 1931 er det samme Tal 107 pro mille. Den Forskel mellem de uægtefødte Børns og Ægtebørnenes Levevilkaar, der trods Lovgivningsmagtens Be-